Written by - சலெ˙லத˙தூரை சூதர˙சன˙ -
Tuesday, 24 March 2020 22:24 - Last Updated Tuesday, 24 March 2020 22:51

- [illegible] *23.03.2020.* [illegible]. [illegible]. [illegible] -

உயர˙ பசிலிகாவின˙ கீ ழறை உறங˙கூம˙,
மூதூபரெூம˙ ரோமின˙ பதேூரூவே!
லத˙தீ ன˙ சிலூவயைூரூவப˙ பரோலயத˙ திரூக˙கதவூகள˙
இறூக ம[illegible]டிக˙கொண˙டன!
ரபைர˙ ஆறூம˙ ஜனிக˙கூலம˙ கூன˙றூம˙

மௌனித்துப் போயின...!
அரவணைக்கும் கரம் கொண்ட
நீள் வட்ட வெளி மாற்றம் என்னாயிற்று...!
‘என் ஆடுகளை மேய்’ எனும் போதனையும்
எர்மோன் மலையடிவார வாசகமும்
தொலைந்து போயின காண்...!
பேதுருவே தொலைந்து போயின காண்...!

கலைகொழிக்கும் முதுபெருந்தாய் மடியில்
உறங்குவோய் இது கேள்....!
ஐரோப்பிய ஒன்றியக் கதிரையிலமர்ந்து
உன் மக்கள் கழுகுக்காய் உயர்த்திய கைகளும்...
பட்டினி விரித்தவை, குருதி பெருக்கியவை,
பிணங்கள் குவித்தவை, நிலங்கள் கவர்ந்தவை,
விடுதலை மலர்களை நிலமிசைப் புதைத்தவைதாம்.

இறந்த காலமொன்றில்...
உன் மக்களாகிய ஐரோப்பியர்,
தம் முகத்தின் ஒளியை,
காஸ்ரோவின் கெஞ்சுதலின் பின்னும்,
அவர் தழுவிய மக்கள் கூடாரத்தின் மீது திருப்பாதது ஏன்?
கியூபாவின் செந்நிறப் பூக்களை,
கழுகுநேச மௌனத்திலூறிய உன் மக்கள்,
எப்படிக் கசக்கி வீசினர் என்பதை அறிவாயா...!
என்னருமைக் குட்டிக் கியூபா
சூரியனே எழாது சுருண்டு போயிற்று அன்று.

மத அதிகாரம் நிரம்பிய வைன் கிண்ணத்தைப்
பருகிய உன் பிள்ளைகள்,
சிவப்பு மலர்களால் பூக்கும் தேசங்களில்...
குருதியைப் பரிமாறியது
எவரின் நினைவாக...?.
கழுகளுக்காக எனில்
‘ஆமென்’ என்று உரைப்பாயா..?

இப்போ...?
எல்லாம் முடிந்து போயிற்று...!
தனித்திருத்தப்பட்டது,
உனது மக்களின் நிலம்.
அருவருப்பும் அச்சமும் பின்னி அறைந்து மூடப்பட்டன,
கடலிலும் மண்ணிலும் வானத்திலும் விரிந்த
உன் மக்களுக்கான வழிகள்.
மரணத்திற்காய்த் திறக்கப்பட்டன,
விண்ணேற்றப் பெருங்கதவுகள்.

மனைத்தரபைப் புதைப்பதற்கும் நிலமற்றுப்பபோனது,
பரெுமூடி சிடிய உன் சாம்ராஜ்யம்.
அன்று, பபைிளும் வனைக் கிணணமும்
ஆக்கிரமிப்பபைப் பரிமாற,
உலகின் சரக்கரகைக் கிண்ண
மருத்துவப் பறவகைள்,
உன் மக்களது மரண நிலத்தில்,
சிறகால் அணைத்துப் பறந்து,
உயிர் பித்த அன்பை,
இன்று பரிமாறியதை அறிவாயா...?
காஸ்ரோவின் சிவப்புத் தாதிகளும் இல்லயைினில்,
வருங்கால யபிலிக் கதவு திறந்து அசவைதகைக் காண,
எவருமே எஞ்சியிரார் உன் மக்களில்...!

யரோவிலும் பீ சோ பரெுமதியற்றதனில்,
பபைிளிலும் கரும்பினிமை கீ ழாமனில்,
மார்லபோரோவிலும் சிகார் போதயைற்றதனில்,
மத அதிகாரத்திலும் மனிதம் பொருளற்றதனில்,
மரணத்தில் உயிரபைப் பரிசளிக்கும்
கியப மீ ட்புத் தவேதகைளின் கைகளிற்கு
எதபைப் பரிசளிப்பர் உன் மக்கள்?

சநெ்நிறக் கற்பாறயைின் ஒற்றகைக் கல்லில் ஓங்கிய,
சரியக் கடிகார ஊசிமுனைதைத் தண்,
வானத்தயைும் பமியயைும் இணபைப்பதை,
உன் மக்களால் கற்பனயைாக நம்பமுடிகிறதனில்...
சநெ்நிறக் கம்பளப் கியப ராகத்தில்
விடுதலை மலர்கள் உணமயைில் மலர்வதை
நம்பமுடிவதில்லயைே... ஏன்...?

உன் மக்களுக்கு இதனைச் சொல்:
“எகிப்திலிருந்து கொண்டு வா இன்னுமொரு ஊசிமுனைதைத் தண்
அதன் உச்சியில் எழுது.
‘மனிதம் வலெ்கிறது’
‘மனிதம் ஆள்கிறது’
‘மனிதம் கோலோச்சுகிறது’
‘மனிதம் உள்ளவர் எல்லாத் தீ ங்கிலிருந்தும்
மக்களகைக் காப்பாராக.’

காற்றில் சிறகு விரிக்கும் அந்த வாசகங்களில்
சிவப்புக் கியபாவின்
புல்வளிைகளும் மலகைக் குன்றுகளும்
கரும்பு வயல்களும் கால்நடகைளும்
உன்னை ஆராதிக்கும்.
அப்போது,
உன் நாமத்தகைக் ‘கியபநசேன்’ என மாற்று,

Written by - செல்லத்துரை சுதர்சன் -
Tuesday, 24 March 2020 22:24 - Last Updated Tuesday, 24 March 2020 22:51

அந்த நாமத்தின் மேல்
உன் மனிதத் திருச்சபையைக் கட்டு,
மண்ணரசின் திறவுகோலை
பொற்காலைப் பொழுதொன்றில் நீ பெறுவாய்.

கொரோனாவுக்காய்,
மூடித் தாழிடப்பட்ட யாழூரின் கூடாரத்தில்,
ஒரு கஞ்சிச் சிரட்டையுடனிருந்து கூறுகிறேன்.
அந்நாளில்...,
பெருங்குரலில் நான் பாடுவேன்,
கழுகும் புறாவும் கைகோர்க்காத
உனது உன்னதப் பாட்டுக்களை.
பாதாளத்தின் வாயில்கள் நடுங்கும்,
அதன் பல்லவியைக் கேட்டு.
மெல்லத் திறபடும் யூபிலிக் கதவு,
எட்டிப் பார்...!
மாண்டு போன உன் மக்கள்
புதிய பியானோக்களுடன் எழுந்து வருவர்.

sellathuraisutharsan@gmail.com